

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-156-00

Druk nr 2466
Warszawa, 12 grudnia 2000 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

Projekt**USTAWA****z dnia****Przepisy wprowadzające
Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia****Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. I. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia wchodzi w życie z dniem 17 października 2001 roku.

Art. II. § 1. Z dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia tracą moc dotychczasowe przepisy w kwestiach unormowanych w tym kodeksie, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

§ 2. W szczególności tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 20 maja 1971r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972r. Nr 49, poz. 312, z 1975r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985r. Nr 23, poz. 100, z 1986r. Nr 39, poz. 193, z 1988r. Nr 20, poz. 135, z 1989r. Nr 34, poz. 180, z 1990r. Nr 20, poz. 121, Nr 43, poz. 251 i Nr 72, poz. 422, z 1991r. Nr 32, poz. 131 i Nr 94, poz. 419, z 1992r. Nr 24, poz. 101, z 1994r. Nr 27, poz. 96, z 1995r. Nr 95, poz. 475, z 1997r. Nr 43, poz. 272, Nr 102, poz. 643 i Nr 123, poz. 779 oraz z 1998r. Nr 113, poz. 717),
- 2) ustawa z dnia 20 maja 1971r. – Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 117,

z 1985r. Nr 23, poz. 100, z 1991r. Nr 73, poz. 321 i z 1997r. Nr 98, poz. 602),

- 3) ustawa z dnia 20 maja 1971r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972r. Nr 49, poz. 312, z 1974r. Nr 24, poz. 142, z 1975r. Nr 16, poz. 91, z 1982r. Nr 45, poz. 291, z 1989r. Nr 35, poz. 192, z 1990r. Nr 43, poz. 251, z 1991r. Nr 32, poz. 131, z 1994r. Nr 27, poz. 96 i z 1998r. Nr 113, poz. 717).

§ 3. Pozostają jednak w mocy przepisy ustaw w zakresie w jakim uprawniają one określone organy do ścigania wykroczeń i występowania w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego oraz nakładania grzywien w drodze mandatu karnego. Organy te uprawnione są także do prowadzenia czynności wyjaśniających, o których mowa w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

§ 4. Radcowie kolegiów do spraw wykroczeń przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia zachowują prawo do dotychczasowego wynagrodzenia.

§ 5. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu okręgowego, może mianować radcę kolegium do spraw wykroczeń, który ukończył aplikację sądową lub prokuratorską i zdał egzamin sędziowski lub prokuratorski, na jego wniosek złożony w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, asesorem sądowym.

§ 6. Stosunek pracy z radcą kolegium do spraw wykroczeń, który nie złożył wniosku o mianowanie go asesorem sądowym, wygasa z upływem terminu wskazanego w § 4, chyba że przed upływem tego terminu zostanie on mianowany lub zatrudniony jako pracownik sądowy.

Art. III. § 1. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na uchylone przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia albo odsyłają ogólnie do przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia, stosuje się w tym zakresie odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Przepisy ustawy, o której mowa w art. II § 2 pkt 1, wymienione w art. 170 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014,

z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136 i Nr 48, poz. 550), stosuje się nadal w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2003 r.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. IV. § 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996r. Nr 77, poz. 367, z 1997r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751-753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118 i 1125, z 1999r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853, Nr 83, poz. 931 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 551 i Nr 50, poz. 580) art. 16¹ pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o wykroczenia oraz wykroczenia skarbowe,”.

§ 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992r. Nr 54, poz. 254, z 1994r. Nr 53, poz.214, z 1995r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998r. Nr 106, poz. 668, z 1999r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 73, poz. 852):

- 1) art. 134 ust. 2 skreśla się,
- 2) art. 136 i 137 skreśla się,
- 3) art. 138 ust. 3 zdanie drugie skreśla się,
- 4) w art. 138 dodaje się przepis ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, dotyczący komendantów wojewódzkich Policji i ich zastępców lub policjantów pełniących

służbę w Komendzie Głównej Policji kieruje się do Komendanta Głównego Policji.”.

§ 3. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. z 1999 r. Nr 51, poz. 526, Nr 53, poz. 548 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 73, poz. 852):

- 1) art. 119 ust. 2 skreśla się,
- 2) w art. 119 ust. 3 po wyrazach „obniżenia stopnia” przecinek zastępuje się kropką a następujące po niej wyrazy skreśla się,
- 3) art. 121 i 122 skreśla się.

§ 4. W ustawie z dnia 12 października 1990r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991r. Nr 94, poz. 422, z 1992r. Nr 54, poz. 254, z 1993r. Nr 12, poz. 52, z 1994r. Nr 53, poz. 214, z 1995r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999r. Nr 110, poz. 1255):

- 1) art. 136 ust. 2 skreśla się,
- 2) w art. 136 ust. 4 po wyrazach „obniżenia stopnia” przecinek zastępuje się kropką, a następujące po niej wyrazy skreśla się,
- 3) art. 138 i 139 skreśla się,
- 4) w art. 140 ust. 3 zdanie drugie skreśla się.

§ 5. W ustawie z dnia 26 kwietnia 1996r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000r. Nr 2, poz. 5) art. 126 ust. 2 i 128 skreśla się.

§ 6. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z 1999r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027):

- 1) w art. 18 § 1 wyrazy „przez właściwy organ do spraw wykroczeń” zastępuje się wyrazami „do właściwego sądu”,
- 2) w art. 101 § 2 wyraz „sądowym” zastępuje się wyrazem „karnym”,
- 3) w art. 400 wyrazy „kolegium do spraw wykroczeń” zastępuje się wyrazami „właściwemu sądowi”,

4) Rozdział 54 skreśla się,

5) art. 646 otrzymuje brzmienie:

„Art. 646. W sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych nie stosuje się przepisów o postępowaniu uproszczonym, prywatno-skargowym i nakazowym. Poza tym stosuje się przepisy działów poprzednich, chyba że przepisy działu niniejszego stanowią inaczej.”,

6) Rozdział 75 skreśla się.

§ 7. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997r. Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 556 i Nr 160, poz. 1083 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 717) art. 13 skreśla się.

§ 8. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999r. Nr 106, poz. 1216 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136 i Nr 43, poz. 483):

1) art. 136 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zatrzymane prawo jazdy, z wyjątkiem określonego w art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. c), Policja przekazuje niezwłocznie, nie później niż w ciągu 7 dni, według właściwości, sądowi uprawnionemu do rozpoznania sprawy o wykroczenie, prokuratorowi lub staroście.”,

2) art. 137 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w sprawie o wykroczenie – sąd właściwy do rozpoznania sprawy.”.

§ 9. W ustawie z dnia 10 września 1999r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717) po art. 168 dodaje się art. 168¹ w brzmieniu:

„Art. 168¹. Kasację w sprawie o wykroczenie skarbowe może wnieść wyłącznie Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny i Rzecznik Praw Obywatelskich, a w sprawach podlegający orzecznictwu sądów wojskowych także Naczelny Prokurator Wojskowy. Kasację taką wnieść można od każdego prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. V. § 1. W sprawach, w których w kolegium do spraw wykroczeń nie wydano rozstrzygnięcia w pierwszej instancji przed wejściem w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, stosuje się przepisy tego kodeksu.

§ 2. Przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia stosuje się także w sprawach, w których wniesiono sprzeciw od nakazu karnego wydanego przed wejściem w życie tego kodeksu.

§ 3. W sprawach, w których wniesiono odwołanie od orzeczenia kolegium do spraw wykroczeń, sąd rozpoznaje odwołanie stosując przepisy dotychczasowe, z tym że nie może uchylić orzeczenia kolegium i przekazać sprawy do ponownego rozpoznania, może natomiast, w razie wniesienia odwołania na niekorzyść obwinionego, skazać obwinionego, którego kolegium to uniewinniło lub co do którego umorzono postępowanie; od orzeczenia takiego obwinionemu służy apelacja.

§ 4. Rozpoznając zażalenie na postanowienie kolegium do spraw wykroczeń lub jego przewodniczącego, sąd stosuje przepisy dotychczasowe. W razie uwzględnienia zażalenia na postanowienie kolegium do spraw wykroczeń o umorzeniu postępowania lub postanowienie jego przewodniczącego o odmowie wszczęcia postępowania, sąd rozpoznaje sprawę w pierwszej instancji.

§ 5. Środek odwoławczy wnoszony z zachowaniem dotychczasowych przepisów po wejściu w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia od orzeczenia wydanego przed jego wejściem w życie, składa się w sądzie, przy którym działało kolegium do spraw wykroczeń, które wydało zaskarżone rozstrzygnięcie.

§ 6. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia w sprawie, w której z uwagi na zniesienie kolegium do spraw wykroczeń nie sporządzono uzasadnienia, traktuje się jako środek odwoławczy, jeżeli w terminie zawitym 7 dni od doręczenia wezwania prezesa sądu, osoba uprawniona uzupełni taki wniosek w sposób spełniający wymogi przewidziane dla środka odwoławczego w art. 427 § 1 i 2 Kodeksu postępowania karnego.

§ 7. Czynności przewidziane w ustawie, o której mowa w art. II § 2 pkt 1, dla kolegium do spraw wykroczeń i jego przewodniczącego, w sprawach nie zakończonych do dnia wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, wykonują odpowiednio sąd właściwy do rozpoznania sprawy i jego prezes, stosując przepisy tego kodeksu.

Art. VI. W sprawach o wykroczenia przekazanych do sądu w trybie dotychczasowych przepisów, w których do dnia wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia nie wydano orzeczenia w pierwszej instancji, stosuje się przepisy tego kodeksu.

Art. VII. § 1. Nerozpoznane wnioski o uchylenie prawomocnego rozstrzygnięcia lub o stwierdzenie nieważności rozstrzygnięcia rozpoznaje się stosując dotychczasowe przepisy.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się także do wskazanych tam wniosków, złożonych po wejściu w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, gdy odnoszą się one do rozstrzygnięć wydanych przed wejściem w życie tego kodeksu.

Art. VIII. W sprawach podlegających dotychczas orzecznictwu sądów wojskowych, jeżeli wniosek o ukaranie złożono przed dniem wejścia w życie niniejszego kodeksu, orzeka nadal sąd wojskowy, chociażby przestał być właściwy.

Art. IX. Czynności procesowe dokonane przed wejściem w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. X. Po wejściu w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, przepisy, o których mowa w art. IV § 2-5 stosuje się jednak do wykroczeń popełnionych odpowiednio przez funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Służby Więziennej przed dniem wejścia w życie tego kodeksu.

Art. XI. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia pozostają w mocy odpowiednie

przepisy dotychczasowe, w zakresie w jakim nie są one sprzeczne z przepisami tego kodeksu, jednak nie dłużej niż przez jeden rok.

Art. XII. W razie wątpliwości, czy stosować prawo dotychczasowe, czy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, stosuje się przepisy kodeksu.

Art. XIII. Ustawa wchodzi w życie z dniem 17 października 2001 roku.

UZASADNIENIE

do projektu ustawy

Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

1. Ustawa normuje kwestie związane z wejściem w życie nowego Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Dzieli się na trzy rozdziały, z których pierwszy wskazuje ustawy uchylane w związku z nową kodyfikacją procesową, drugi przewiduje zmiany w przepisach nadal obowiązujących, zaś trzeci reguluje kwestie związane z okresem przejściowym i przekazywaniem spraw z kolegiów do spraw wykroczeń do sądów.

2. Ustawa przyjmuje, że nowy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (k.p.w.) wejdzie w życie w konstytucyjnym terminie, tj. z dniem 17 października 2001r. (art. I), a więc z upływem czterech lat od wejścia w życie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997r., która w art. 237 przyjęła, iż tylko przez ten okres orzekać mogą jeszcze kolegia do spraw wykroczeń. Ustawa zakłada, w związku z tym, w art. II § 2, że z chwilą wejścia w życie nowego k.p.w. utracić muszą moc zarówno dotychczasowy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia z 1971r. i przepisy go wprowadzające, jak i ustawa o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń z 1971r., gdyż nowy k.p.w. przekazuje wszystkie sprawy o wykroczenia sądom. Oznacza to zniesienie kolegiów do spraw wykroczeń. W § 4-6 art. II uregulowano zasady wygasania stosunku pracy bądź zatrudnienia w sądach dotychczasowych radców kolegiów do spraw wykroczeń. Moc swą tracą także, zgodnie z ogólną regułą zawartą w § 1 art. II, wszystkie inne przepisy o charakterze proceduralnym dotyczące postępowania o wykroczenia, a zawarte w licznych innych aktach prawnych, których wyliczenie staje się przez to zbędne. Natomiast jeżeli akty te odwoływały się jedynie do uchylanych obecnie przepisów dotychczasowego Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, to ustawa przyjmuje, iż należy teraz stosować odpowiednie przepisy nowego kodeksu (art. III § 1). Przyjęto, że w

postępowaniu w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, prowadzonym na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r., stosowano by nadal te przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia z 1971 r., które są wymienione w art. 170 ustawy o finansach publicznych (art. III § 2). Rozwiązanie to nosiłoby charakter tymczasowy, co wynika z założenia, że najpóźniej do końca 2003 r. wejdą w życie nowe przepisy regulujące w sposób jednolity postępowanie w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

3. W związku ze zniesieniem kolegiów do spraw wykroczeń i koniecznością przejścia tych spraw przez sądy, przyjęto w rozdziale 3 ustawy następujące założenia:

- a) jeżeli w sprawie nie wydano jeszcze do dnia 17.X.2001r. rozstrzygnięcia w I instancji, a więc w kolegium, sprawę rozpatruje się już wedle nowego kodeksu, czyli należy przekazać ją sądowi (art. V § 1); nowe przepisy stosuje się też do spraw zawisłych w sądzie, a więc przejętych w trybie dotychczasowych norm (art. VI), z tym, że odwołanie rozpoznaje się według dotychczasowych przepisów (art. V § 3),
- b) jeżeli w kolegium wydano rozstrzygnięcia w I instancji to: 1°) gdy rozstrzygnięcie owo było nakazem i wniesiono od niego sprzeciw powodujący konieczność ponownego rozpoznania sprawy, stosuje się nowy kodeks i przekazuje sprawę do sądu, który rozpozna ją w I instancji (art. V § 2); 2°) gdy było to orzeczenie lub postanowienie i wniesiono od niego środek odwoławczy, stosuje się dotychczasowe przepisy, a więc rozpoznaje je sąd jako organ odwoławczy według dotychczas obowiązujących zasad (art. 510, 512 k.p.k.), z tym że gdyby środek ów składano już po 17.X.2001r., to należy złożyć go bezpośrednio w sądzie, a nie w kolegium, które ulega likwidacji (art. V § 3 i 5),
- c) wnioski o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia w sprawie, w której z uwagi na zniesienie kolegium do spraw wykroczeń nie sporządzono uzasadnienia, traktuje się jako wywołujące skutki procesowe środki odwoławcze (art. V § 6),

- d) czynności przewidziane w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia z 1971r. dla kolegium do spraw wykroczeń i jego przewodniczącego wykonywać będą sąd właściwy dla rozpoznania sprawy i jego prezes (art. V § 7),
- e) jeżeli od prawomocnego orzeczenia kolegium sprzed 17.X.2001r. złożono wniosek do sądu okręgowego o uchylenie tego orzeczenia w trybie art. 515 k.p.k. i art. 112-116 dawnego k.p.w., albo wniosek o stwierdzenie nieważności takiego rozstrzygnięcia kolegium, stosownie do art. 18c dawnego k.p.w., to stosuje się do ich rozpoznawania nadal dotychczasowe przepisy i to także, jeżeli wnioski owe będą składane po 17.X.2001r., byle dotyczyły rozstrzygnięć kolegiów sprzed wejścia w życie nowego k.p.w. (art. VII); w razie uchylenia rozstrzygnięcia lub stwierdzenia jego nieważności stosować się będzie już nowy kodeks, chyba że nastąpiło w ogóle przedawnienie karalności czynu. Rozwiązanie to uznano za niezbędne z uwagi na to, że nowy kodeks nie zna uchylania prawomocnych orzeczeń kolegiów, przyjmuje instytucję kasacji ale tylko od orzeczeń sądów, zatem zostawić jeszcze możliwość uchylania i unieważniania wadliwych rozstrzygnięć kolegiów na dotychczasowych zasadach.

Przepisy rozdz. 3 przyjmują ponadto, że: a) skuteczne pozostają wszelkie czynności procesowe dokonane przed 17.X.2001r. jeżeli nastąpiły z zachowaniem dotychczasowych norm (art. IX), b) w razie wątpliwości jakie normy, poprzednie czy obecne mają zastosowanie, stosuje się nowy kodeks (art. XII), c) do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych przewidzianych w nowym k.p.w. obowiązują jeszcze dotychczasowe przepisy wykonawcze, pod warunkiem że nie są sprzeczne z nowymi unormowaniami i jedynie przez okres jednego roku (art. XI) (zakłada się jednak, że przepisy te będą gotowe wcześniej).

4. W przepisach rozdziału 2 ustawy zakłada się zmiany w obowiązujących nadal kilku ustawach, związane z regulacjami nowego kodeksu. I tak w art. IV § 1 założono, iż w ustawie z 1985 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych przyjmie się, że przewidziane w art. 16¹ tej ustawy – wprowadzonym przez przepisy wprowadzające k.k.s. z 1999r. (Dz. U. Nr 83, poz. 931) – wydziały sądów rejonowych, które tworzyć może rozporządzeniem Minister Sprawiedliwości, do orzekania w sprawach

o wykroczenia skarbowe i przestępstwa skarbowe zagrożone karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności do lat 2, byłyby upoważnione także do orzekania w sprawach o wykroczenia (pospolite). Wiąże się to z potrzebą odciążenia wydziałów karnych sądów rejonowych od spraw drobnych i zachowania jednolitości systemu orzekania w sprawach drobniejszej natury, które należały by w ten sposób, tak w sprawach o czyny pospolite jak i skarbowe, do odrębnych wydziałów, w tym zamiejscowych, owych sądów.

W art. IV §§ 2-5 ustawy dokonano w jednolity sposób zmian w ustawach o Policji, o Urzędzie Ochrony Państwa, o Straży Granicznej i o Służbie Więziennej likwidując w nich przepisy dopuszczające orzeczenie w trybie dyscyplinarnym zakazu prowadzenia pojazdów, jako że w demokratycznym państwie o pozbawieniu obywatela – bez względu na charakter pełnionych przezeń funkcji – jego prawa podmiotowego nie można decydować inaczej jak tylko decyzją sądu. Te same przepisy ustawy skreślają zawarte we wskazanych aktach prawnych normy o wyłączeniu funkcjonariuszy owych czterech służb spod orzecznictwa w sprawach o wykroczenia. Do tej pory bowiem ustawy te zakładały, że podlegają oni za wykroczenia tylko orzecznictwu dyscyplinarnemu i nie odpowiadają za nie przed kolegiami. Nie oceniając poprawności i zasadności tego rozwiązania w sytuacji, gdy orzecznictwo sprawowały tu kolegia, zauważać należy, że nowy kodeks poddaje wykroczenia orzecznictwu sądów, a także że piąty podmiot, który również nie odpowiadał za wykroczenia przed kolegiami, a jedynie dyscyplinarnie, czyli żołnierze, zostali już przez nowy k.p.k. z 1997 r. poddani w tym zakresie orzecznictwu sądów (art. 674-682 k.p.k.), a to samo uczynił wobec nich kodeks karny skarbowy (k.k.s.) z 1999 r. wobec wykroczeń skarbowych (art. 116 k.k.s.). Co więcej k.k.s., normujący odpowiedzialność za czyny skarbowe nie zna także wyłączenia funkcjonariuszy wskazanych wyżej czterech służb spod działania k.k.s. wobec wykroczeń skarbowych. Argument jaki zawsze pojawiał się na poparcie omawianego wyłączenia, czyli tzw. dobro służby, nie można obecnie uznać za aktualny, skoro nie przeszkadza on aby żołnierze odpowiadali za swe wykroczenia – tak pospolite jak i skarbowe – przed sądami, a nie jedynie dyscyplinarnie. Równość obywateli wobec prawa nakazuje bowiem aby funkcjonariusze tych służb odpowiadali również za swe drobne czyny

pospolite na zasadach ogólnych, wspólnych dla wszystkich, a więc przed sądami, nie zaś tylko dyscyplinarnie.

Zauważyć tu należy jednak, że zgodnie z regulacją nowego Kodeksu wykroczeń i nowego Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, możliwe jest ograniczenie się w sprawie o wykroczenie do środków wychowawczych (a są nimi także środki dyscyplinarne), przy uznaniu ich za wystarczającą reakcję na czyn i niekierowanie sprawy do sądu lub odmowa wszczęcia procesu z racji ich zastosowania, gdyż nie obowiązuje tu – w odróżnieniu od procedury karnej – zasada legalizmu lecz zasada celowości ścigania (art. 61 § 2 pkt 2 k.p.w.). Może ona mieć zastosowanie wobec każdego obywatela, w tym i funkcjonariusza wskazanych służb. W art. X ustawy zastrzeżono, że rozwiązanie powyższe poddające funkcjonariuszy Policji, UOP, Straży Granicznej i Służby Więziennej orzecznictwu sądów na ogólnych zasadach odnosiłoby się jedynie do czynów popełnionych po wejściu w życie nowej kodyfikacji, aby zachować w ten sposób regułę, że *lex retro non agit*.

5. W art. IV § 6 dokonano zmian w k.p.k. skreślając rozdziały o sądowym postępowaniu w sprawach o wykroczenia jako nieaktualne, gdyż kwestie te w całości normuje nowy k.p.w., tak w odniesieniu do żołnierzy jak i osób cywilnych. Zmodyfikowano także inne przepisy k.p.k., które mówiły, o likwidowanych obecnie, kolegiach ds. wykroczeń. Ten sam powód wywołał potrzebę skreślenia art. 13 Przepisów wprowadzających k.p.k. z 1997 r. (art. IV § 7), gdyż przewiduje on przekazywanie spraw żołnierzy - sprawców wykroczeń do kolegiów. W § 8 art. IV ustawy zmodyfikowano, z podobnych względów, przepis ustawy Prawo o ruchu drogowym, jako że zakłada on zatrzymywanie prawa jazdy decyzją przewodniczącego kolegium ds. wykroczeń, co staje się obecnie nieaktualne.

W § 9 art. IV zmodyfikowano Kodeks karny skarbowy wprowadzając doń ograniczenie kasacji w sprawach o wykroczenia skarbowe na wzór k.p.w. dla zachowania jednolitości systemu orzekania w sprawach o wykroczenia, tak pospolite jak i skarbowe. Obecnie bowiem, przy wykroczeniach skarbowych kasacja wygląda tak samo jak przy przestępstwach (w tym i pospolitych), co nie jest niczym uzasadnione.

Ustawa wprowadzająca nowy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia weszłaby w życie w tej samej dacie co Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia – czyli 17 października 2001 roku (art. XIII).

Nie przewiduje się by wejście w życie ustawy - Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia spowodowało samoistne skutki finansowe dla budżetu państwa, które wykraczałyby poza te jakie określone zostały w związku z wprowadzeniem Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/1991/2000/DHP-ot

Warszawa, 27/11 2000 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów ustaw:

- Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia;
 - Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia;
- z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonymi projektami (pismo nr RM-10-155-00, RM-10-156-00) uprzejmie informuję, że opinia do ww. projektów została wyrażona przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, dnia 13 listopada 2000 r. (pismo nr Sekr. Min JSW/1774/2000/DHP-ot).

W załączeniu przekazuję kopię ww. opinii.

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Janusz Niemcewicz

Podsekretarz Stanu

Ministerstwo Sprawiedliwości

Z poważaniem,

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej
Jacek Saryusz-Wolski
Sekretarz Stanu

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/1774/2000/DHP-ot

Warszawa, 13.11 2000 r.

Pani
Teresa Karczmarek
Sekretarz Komitetu Społecznego
Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów ustaw:

- Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia;
 - Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia;
- z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonymi projektami ustaw (pismo nr KSRM-10-47-00, KSRM-10-48-00) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanych regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Janusz Niemcewicz
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Sprawiedliwości

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 14 grudnia 2000 r.

Cena - 0,84 zł + 22% VAT

